

DOKUMENTACJA PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH

Zeszyt z okazami botanicznymi Michała Fedorowskiego z 1883 roku ze zbiorów Zielnika
Uniwersytetu Warszawskiego

Autor prac konserwatorskich i restauratorskich

Mgr Magdalena Grenda

Warszawa, sierpień 2013

DZIEŁO KONSERWATORSKIE I DOKUMENTACJA CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM

SPIS TREŚCI DOKUMENTACJI KONSERWATORSKIEJ

1.	KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI KONSERWATORSKIEJ	str. 3
2.	OPIS, ANALIZA TREŚCI, FORMY I FUNKCJI	str. 4
3.	TECHNIKA I TECHNOLOGIA	str. 5-7
4.	STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ	str. 8-11
5.	CEL ORAZ ZAŁOŻENIA KONSERWACJI I RESTAURACJI	str. 12
6.	PROGRAM PRAC	str. 13
7.	PRZEBIEG KONSERWACJI I RESTAURACJI	str.14-16
8.	ZALECENIA DLA UŻYTKOWNIKA	str. 17

1.0. KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI KONSERWATORSKIEJ

1.1. DANE PRZED KONSERWACJĄ

TYTUŁ

„Rośliny Użyteczne u ludu litewskiego z okolic Słonima, Wołkowyska i Prużanny. Zeszyt I-szy. Zebrał i opisał Michał Fedorowski”

AUTOR

Michał Fedorowski

TECHNIKA

Zeszyt z naklejonymi okazami botanicznymi, z rękopiśmienną numeracją; z wszytym zeszytem z rękopisem autora.

LICZBA KART

16 kart z okazami botanicznymi, okładka z tego samego papieru, co karty, 28 kart rękopisu z opisami roślin, 1 karta z notatkami autora dotyczącymi II-go zeszytu

POCHODZENIE

nieznane

MIEJSCE PRZECHOWYWANIA

Zielnik Uniwersytetu Warszawskiego

WŁAŚCICIEL / UŻYTKOWNIK PRZECHOWYWANIA

Zielnik Uniwersytetu Warszawskiego

WCZEŚNIEJSZE KONSERWACJE (LUB RENOWACJE): NIE

WCZEŚNIEJSZE DOKUMENTACJE: NIE

2.0. OPIS, ANALIZA TREŚCI, FORMY I FUNKCJI

.....

Obiekt składa się z dwóch części: zeszytu zawierającego 16 kart oraz okładkę, wykonanych z zielonego kartonu oraz mniejszego drugiego zeszytu, zawierającego 30 kart, wszytego do grzbietu między okładką i pierwszą kartą zeszytu zielonego. Ponadto, między karty białego zeszytu została włożona kartka z rękopiśmiennymi zapiskami autora, dotyczącymi zawartości kolejnego, II-go zeszytu.

Karty z zielonego kartonu mają przekładki w postaci arkuszy szarego papieru czerpanego, które są doklejone w linii grzbietu oraz punktowo po stronie *verso*, w dolnym i górnym narożniku zewnętrznej krawędzi kart. Na stronach *recto* kart autor umieścił wysuszone okazy roślin i opatrzył je numerami napisanymi odręcznie atramentem. W zielniku znajdują się 52 okazy. Rośliny przymocowane są do podłoża za pomocą białych papierowych pasków, przyklejonych klejem nieznanego pochodzenia. Karty mają indeksy, wycięte z takiego samego kartonu jak karty zielnika. Indeksy przyklejone są od strony *verso* do zewnętrznej krawędzi kart. Indeksy są oznaczone literą „T” i kolejną cyfrą rzymską, pisany odręcznie atramentem. Zachowały się indeksy I-IX oraz XIV, przy czym indeksy VI i IX zachowały się w połowie. Indeksów najprawdopodobniej było 16, czyli tyle, ile kart.

Biały zeszyt jest rękopisem wykonanym atramentem. Rękopis nosi tytuł „Rośliny Użyteczne u ludu litewskiego z okolic Słonima, Wołkowyska i Prużanny. Zeszyt I-szy. Zebrał i opisał Michał Fedorowski”. Tekst podzielony jest na rozdziały dotyczące charakterystyki ziem występujących na opisywanych terenach, zbóż, warzyw, ziół („zieleniny”), owoców, kwiatów, włókien, roślin wykorzystywanych do wyłaczania oleju, do barwienia. Na ostatnich stronach autor opisuje sposoby użytkowania drzew i krzewów. Na końcu rozdziału dotyczącego barwidła znajduje się podpis: „pisałem w Studerowszczyźnie, w m. Listopadzie 1883 r., M. Fedorowski”.

3.0. TECHNIKA I TECHNOLOGIA

3.1. ZESTAWIENIE MATERIAŁÓW PIERWOTNYCH I WTÓRNYCH

Materiały pierwotne:

Karton w kolorze zielonym- papier maszynowy

Papier szary czerpany (przekładki)

Papier biały maszynowy (mały zeszyt)

Papier biały maszynowy (paski)

Kleje nieznanego pochodzenia

Atrament

Nici

Okazy botaniczne

Materiały wtórne:

Pasek papieru wklejony w miejsce grzbietu

Materiały użyte w trakcie konserwacji (w nawiasach podane źródło):

Środek odkwaszający Bookkeeper (Chris)

Metyloceluloza w stężeniu 2% (Tylose MH 300, Arte)

Bibułka japońska z włókien kozo 9g/m² (Chris) dobarwiana barwnikami helionowymi

Papier japoński długowłóknisty 40 g/m² (Chris) dobarwiany barwnikami helionowymi

Nici bawełniane woskowane

Płótno introligatorskie, surówka z bawełny (do wykonania teczki) (Zurtex)

Papier żeberkowy Ingres 90g/m² (do wykonania teczki) (Tinta) barwiony farbami olejnymi w terpentynie techniką marmoryzacji

Papier bezkwasowy Palatina (do wykonania teczki) (Arte)

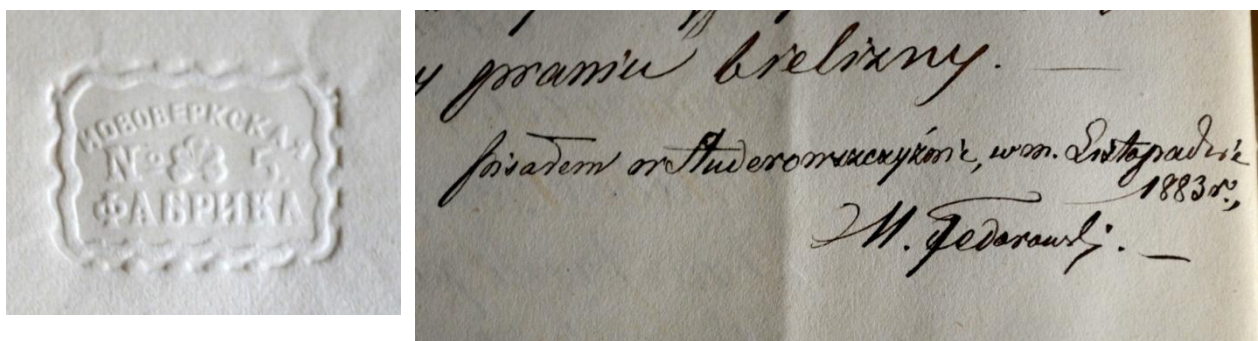
Klajster ze skrobi ryżowej z dodatkiem Aseptiny M w stężeniu 2% (Chris)

Tektura bezkwasowa (Chris)

Karton bezkwasowy (Beskid Plus) (do wykonania teczki)

3.2. TECHNIKA ORYGINAŁU I ANALIZA SPOSOBU WYKONANIA

Obiekt składa się z dwóch zeszytów, z których większy, wykonany z kart z zielonego kartonu maszynowego, zawiera okazy botaniczne, a mniejszy, wykonany z białego papieru maszynowego, zawiera rękopis wykonany atramentem. Oba zeszyty zawierają jedną składkę. Między kartami białego zeszytu włożona była kartka z białego papieru maszynowego, z rękopisem autora, wykonanym atramentem. Zeszyt biały, składający się z 28 kart i okładki wykonanej z tego samego papieru, został wszyty do zeszytu zielonego między okładką a pierwszą kartą, za pomocą cienkiej białej nici., która jednocześnie jest nicią łączącą karty składki, z której składa się zeszyt. Na kartach białego papieru widoczny jest ślepy wytłok z napisem „НОВОВЕРКСКАЯ фабрика No.5” (patrz il.1).

Il. 1. Wytłok w papierze białego zeszytu.

Il. 2. Fragment rękopisu w białym zeszycie- data i podpis autora.

W zielonym zeszycie, składającym się z 16 kart oraz okładki wykonanej z tego samego kartonu, autor rozmieścił 52 okazy botaniczne, w liczbie od 2 do 6 na stronie, zawsze na stronie *recto*. Rośliny przymocowane są do kart za pomocą pasków białego papieru, przyklejonych na klej nieznanego pochodzenia. Liście i kwiaty o dużej powierzchni płatków są przyklejone bezpośrednio do podłoża (patrz il. 3)

Il. 3. Fragment drugiej karty zielonego zeszytu, widoczne mocowania roślin białymi paskami oraz autorska rękopiśmienna numeracja roślin.

Okazy oznaczone są liczbami od 1 do 52, napisanymi odręcznie, przy użyciu atramentu (patrz il. 3). Do strony *verso* każdej karty przyklejona jest karta szarego czerpanego papieru przekładkowego. Karty przekładkowe przyklejone są na klej nieznanego

po pochodzenia wzdłuż prawej krawędzi oraz punktowo w narożnikach po lewej stronie (zewnątrzniej stronie zielonych kart). Do zewnętrznych krawędzi zielonych kart o stronie recto przyklejone zostały indeksy numerowane kolejno „T.I”, „T.II” itd. Indeksy wykonano z tego samego papieru, co karty zeszytu. Indeksy oznaczone są rękopiśmiennie, przy użyciu atramentu (patrz il. 4)

Il. 4. Indeksy po konserwacji

3.3. TECHNIKA WARSTW I ELEMENTÓW UŻYTYCH PODCZAS KONSERWACJI

Rośliny, które wymagały montażu lub wzmocnienia montażu, przymocowano do kart za pomocą bibułki japońskiej dobarwionej na jasnozielony kolor, przyklejonej na kłajster (patrz il. 5). W szyciu podczas konserwacji zastosowano szycie pojedynczą grubą, nawoskowaną nicią.

Il. 5. Przykład montażu rośliny zastosowanego podczas konserwacji. W lewym dolnym rogu widoczne zakończenie liścia przyklejone bibułką japońską.

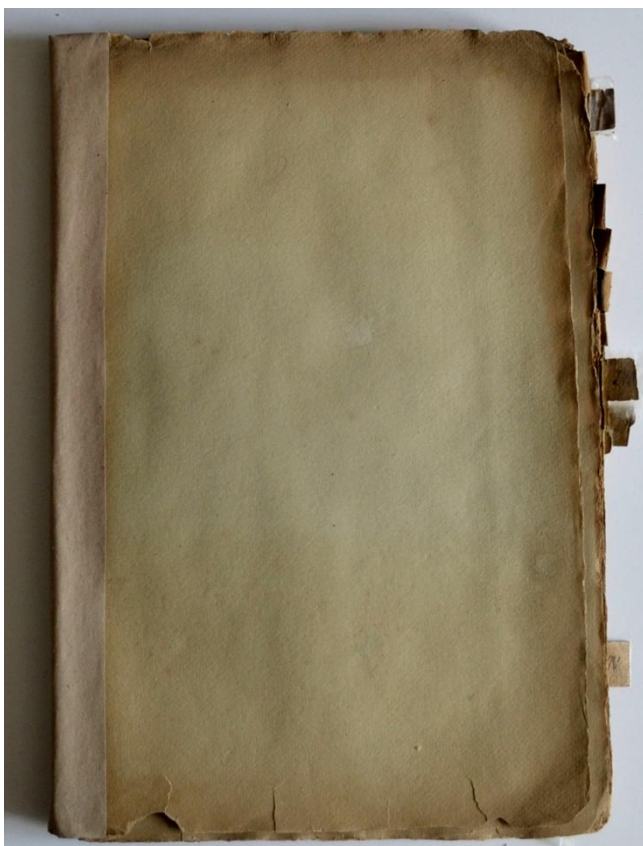
4.0. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

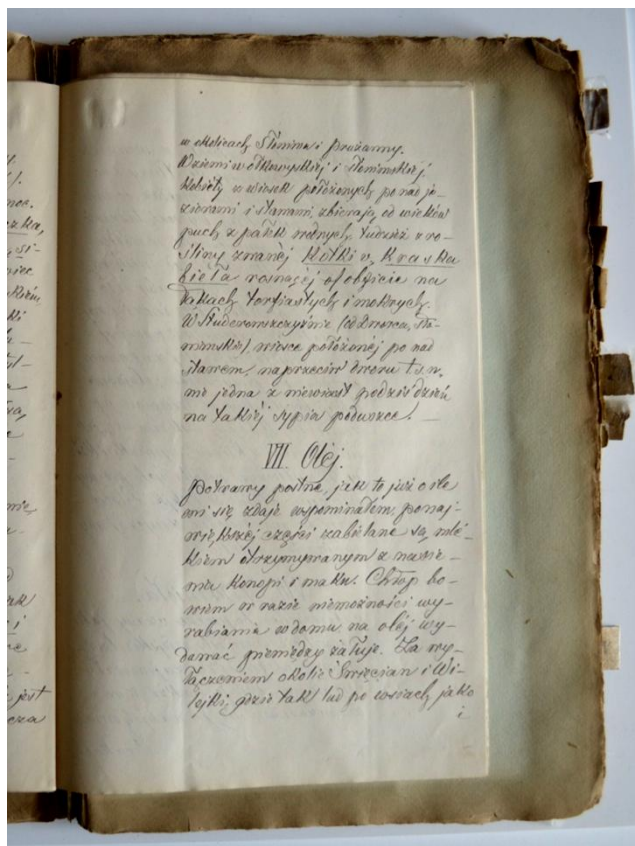
Obiekt był w kompletnym stanie zachowania, nie pozwalającym jednak na bezpieczne udostępnianie i użytkowanie obiektu.

Zielony karton, z którego wykonano duży zeszyt zawierający okazy botaniczne, zdegradował i pogorszyły się jego właściwości mechaniczne. Degradacja jest widoczna zwłaszcza na krawędziach arkuszy, które pociemniały na kolor brązowy i stały się kruche i łamliwe, co jest charakterystyczne dla silnie zakwaszonego papieru. Okładka zeszytu była zniszczona. Widoczne były liczne pionowe pęknięcia papieru i ubytki, największe przy krawędziach dolnej i górnej. Nie zachował się grzbiet okładki. Okładka była naprawiana poprzez przyklejenie paska szarego papieru zamiast grzbietu.

Karton był brudny i poplamiony. Na powierzchni kartonu widoczna była gruba warstwa kurzu, zwłaszcza przy górnej krawędzi (patrz il. 6). Tylna część okładki była brudna i porysowana i miała liczne ubytki. Na drugiej karcie widoczny był brud, powtarzający kształt białego zeszytu (patrz il. 7).

Il. 6. Przednia okładka zielonego zeszytu. Widoczne ubytki, przebarwienie papieru na krawędziach i naprawa grzbietu w postaci paska szarego papieru.

Il. 7. Fragment białego zeszytu, pod nim widoczna druga karta zielonego zeszytu. Widoczne silne zabrudzenie powtarzające kształt białego zeszytu.

Indeksy zachowały się połowicznie: zachowane są indeksy od I do V, indeksy VII i XIV fragmentarycznie indeksy: VI, VIII i IX. Brak indeksów: od X do XIII oraz XV i XVI. Zachowane indeksy były w złym stanie: papier indeksów był bardzo osłabiony, zdeformowany i połamany. Każde otwarcie zeszytu groziło złamaniem kolejnego fragmentu indeksu.

Szycie grzbietu było w złym stanie. Nici były bardzo osłabione, a szycie rozluźnione. Zeszyt, który nie miał właściwego grzbietu, łamał się przy otwieraniu kart, co powodowało zniszczenia kart i przekładek (il. 8).

Il. 8. Szycie zielonego zeszytu. Widoczne rozluźnienie nici i zniszczenia grzbietu składki.

Karty były brudne i miały osłabione krawędzie, zwłaszcza narożniki, które miały tendencje do łamania się. Karty są zdeformowane, co spowodowane jest obecnością roślin między kartami. Widoczne są brązowe przebarwienia na krawędziach arkuszy, co spowodowane jest degradacją papieru.

Na odwrociach kart widoczne są rdzawe przebarwienia powtarzające kształty roślin, które przymocowane są na stronie *recto* tej samej karty. Niekiedy widoczne są przebarwienia od roślin, które przymocowane są na kartach kolejnych, a przebarwienie przebija przez leżącą na nich przekładkę aż do następnego zielonego arkusza przed nimi (patrz il. 9 i 10).

Il. 9 i 10. Po lewej, w dolnej połowie zielonej karty, widoczne przebarwienie spowodowane przez roślinę z następnej karty (widocznej po stronie prawej)

Przekładki z szarego papieru są zdeformowane przez rośliny, odznaczające swoje kształty w powierzchni papieru. W zewnętrznych narożnikach przekładek widoczne są przebarwienia spowodowane klejem, którym zostały przymocowane do kart zeszytu. Część przekładek odspoiła się od zielonych kart.

Okazy botaniczne zachowały się w dosyć kompletnym stanie. Sposób montażu na sztywnym kartonie powoduje, że przy otwieraniu zeszytu karton wygina się, stwarzając zagrożenie dla roślin, które są kruche i łamliwe. Niektóre rośliny fragmentarycznie odspajają się od podłoża. Elementy niektórych roślin mają tendencję od łamania się i odpadania od kartonu. Drobne części roślin osypywały się do grzbietu. Na niektórych liściach widać ślady żerowania owadów (patrz il. 11).

Il. 11. Na liściu rośliny widoczne ślady żerowania owadów.

5.0 CEL ORAZ ZAŁOŻENIA KONSERWACJI I RESTAURACJI

Celem konserwacji było wzmocnienie strukturalne obiektu i zapewnienie mu należytej ochrony przed dalszymi zniszczeniami. Obiekt był wcześniej zdigitalizowany, zatem nie było planowane jego szerokie udostępnianie po konserwacji, tym niemniej założeniem było umożliwienie bezpiecznego manewrowania obiektem przez pracowników Zielnika UW.

Ponieważ obiekt był kompletny i zniszczenia dotyczyły głównie nośnika, jakim jest karton, z którego wykonano zielony zeszyt, przyjęto, że konserwacja powinna mieć charakter minimalnej interwencji. Rośliny nie były usuwane z kart podczas zabiegów konserwatorskich, a zabiegi na podłożu papierowym miały charakter miejscowy. Jediną ingerencją w strukturę obiektu było rozdzielanie kart i wykonanie nowego szycia. Decyzja ta była podyktowana złym stanem oryginalnego szycia, co stanowiło zagrożenie dla kart zeszytu i już spowodowało widoczne zniszczenia z grzbiecie składki. Pełnej konserwacji wymagała okładka, która była zachowana w złym stanie i nie spełniła funkcji ochronnych.

Wzmocniono również mocowanie roślin poprzez dodatkowe paski z bibuły japońskiej. Żeby mocowanie dodane w procesie konserwacji nie miało charakteru imitacji oryginalnego mocowania, zastosowano możliwie najbardziej transparentny materiał, który dobarwiono na kolor podobny do podłoża, tak, aby nie zwracał na siebie uwagi.

6.0 PROGRAM PRAC

1. Wykonanie dokumentacji opisowej i fotograficznej obiektu przed konserwacją.
2. Demontaż- rozdzielenie zeszytów na pojedyncze arkusze.
3. Oczyszczenie na sucho kart zeszytów oraz pojedynczej kartki z notatkami - skalpelem, gumkami, tamponami z waty.
4. Ewentualne kąpiele okładki zielonego zeszytu
5. Odkwaszenie papieru obydwu zeszytów oraz kartki z notatkami (preparat Bookkeeper).
6. Wzmocnienie strukturalne papieru okładki zielonego zeszytu (planaż metylocelulozą).
7. Uzupelnienie ubytków papieru w okładce, kartach i indeksach zielonego zeszytu
8. Podklejenie przedarc w okładce, kartach i indeksach zielonego zeszytu.
9. Dublowanie okładki zielonego zeszytu
10. Prostowanie okładki zielonego zeszytu i kartki z notatkami po nawilżeniu w goręteksie.
11. Podklejanie roślin za pomocą dodatkowych pasków z bibułki japońskiej.
12. Zszycie zielonego zeszytu.
13. Wszycie białego zeszytu do zielonego zeszytu zgodnie ze stanem przed konserwacją.
14. Wykonanie teczki umożliwiającej bezpieczne przechowywanie obiektu.
15. Uzupelnienie dokumentacji opisowej i fotograficznej po konserwacji.

7.0. PRZEBIEG KONSERWACJI I RESTAURACJI

Wykonano dokumentację obiektu przed konserwacją. Na karty naniesiono paginację ołówkiem, żeby ułatwić pracę po rozdzieleniu kart. Następnie przecięto oryginalne szycie i rozdzielono zeszyty na poszczególne karty.

Wszystkie elementy obiektu- karty zielonego zeszytu, karty białego zeszytu oraz kartkę z notatkami, oczyszczono na sucho za pomocą gumek miękkich, gąbki lateksowej, skalpela i włókna szklanego. Niektóre, najbardziej wtarte w strukturę papieru zabrudzenia, usuwano za pomocą delikatnie zwilżonego wodą tamponu z waty. Spomiędzy kart, z rejonu grzbietu, wymieciono drobne fragmenty roślin, które osypały się z okazów botanicznych.

Zabiegi dotyczące zielonego zeszytu:

Po oczyszczeniu okładki i kart, okładkę poddano kąpielom wodnym. Papier był bardzo brudny i zdegradowany, co było widoczne również podczas kąpeli (patrz il. 14)

Il. 14. Okładka w trakcie kąpeli wodnych.

Po kąpielach wygląd papieru poprawił się, ale nadal konieczne było wzmocnienie strukturalne- widoczne były pęknięcia papieru wzdłuż kierunku włókien (pionowe) i liczne ubytki na krawędziach. W celu nadania okładce spoistości i elastyczności, wykonano planaż metylocelulozą w stężeniu ok. 2%. Papier okładki został wzmocniony i uelastyczniony, co stanowiło dobry wstęp do dalszych zabiegów.

Następnym etapem prac było podklejenie przedarcie cienką bibułką japońską o gramaturze 9 g/m² i uzupełnienie ubytków odpowiednio dobranym i dobarwionym papierem japońskim o gramaturze 40 g/m². Ponieważ na krawędziach papier pociemniał i był przebarwiony na kolor brązowy, zastosowano papier o odcieniu beżowo-brązowym. Potem uzupełniono grzbiet poprzez warstwowe uzupełnianie ubytku w grzbiecie papierem japońskim (40 g/m²) w tym samym kolorze, co uzupełnienia. Szerokość grzbietu dopasowano do bloku zeszytu po zabiegach wykonanych na

poszczególnych kartach, opisanych poniżej. Po uzupełnieniu grzbietu okładkę zdublowano dwustronnie na cienką bibułkę japońską, o gramaturze 9 g/m². Do wszystkich procesów klejenia wykorzystano klajster ryżowy z dodatkiem środka antyseptycznego Aseptina M. Po nawilżeniu w goręteksie, okładkę prostowano w prasie.

Karty zielonego zeszytu po oczyszczeniu na sucho odkwaszono od odwrocia preparatem Bookkeeper w sprayu, działającym powierzchniowo. Następnie karty poddano naprawom, aby uchronić je przed dalszymi urazami mechanicznymi. Szczególnej uwagi wymagały narożniki kart oraz indeksy, które były połamane i bardzo kruche. Elementy te podklejano dwustronnie na cienką bibułkę japońską, o gramaturze 9 g/m². Do klejenia użyto klajstru ryżowego z dodatkiem środka antyseptycznego Aseptina M. Jako końcowy proces klejenia, wykonywano prostowanie narożników i indeksów. Uzupełniono też niewielkie ubytki w obszarze narożników i krawędzi, za pomocą odpowiednio dobranego i dobarwionym papieru japońskim o gramaturze 40 g/m² i klajstru ryżowego z dodatkiem Aseptiny M.

Przekładki, które odspoiły się od stron *verso* kart zielonego zeszytu, naklejono z powrotem na karty.

W przypadku roślin, które częściowo odspoiły się od podłoża, lub uległy złamaniu, co spowodowało, że oryginalne mocowanie jest niewystarczające, wykonano dodatkowe mocowanie. W miejscach, gdzie odstawanie rośliny od podłoża groziło zniszczeniami mechanicznymi, przyklejono paski cienkiej bibułki japońskiej, o gramaturze 9 g/m². Do klejenia użyto klajstru ryżowego z dodatkiem środka antyseptycznego Aseptina M. Bibułka była dobarwiana na zielonkawy kolor, aby była jak najmniej widoczna na podłożu. Mocowanie jest widoczne gołym okiem, ale nie zwraca na siebie uwagi tak jak paski papieru, które są oryginalnym sposobem montażu (patrz il.15 i 16)

Il. 15. Część rośliny, która odspoiła się od podłoża i była narażona na uszkodzenia mechaniczne.

Il.16. Fragment rośliny po podklejeniu bibułką japońską.

Rośliny o dużej powierzchni liści lub płatków, które oryginalnie były przyklejone bezpośrednio do podłoża, a z biegiem czasu odspoiły się miejscowo, starano się zabezpieczać również paskami bibułki japońskiej. Nie było to możliwe we wszystkich przypadkach- wtedy podklejano rośliny punktowo klajstrem ryżowym z dodatkiem Aseptiny M.

Zabiegi dotyczące białego zeszytu i kartki ze spisem roślin:

Po oczyszczeniu na sucho karty białego zeszytu i kartkę odkwaszono od odwrocia preparatem Bookkeeper w sprayu. Kartkę następnie poddano prostowaniu po nawilżeniu w goreteksie.

Po wykonaniu zabiegów na rozdzielonych elementach obiektu przystąpiono do scalenia obiektu. Zszyto zielony zeszyt grubą bawełnianą, woskowaną nicią. Następnie zszyto biały zeszyt, wszywając go do zielonego zeszytu. Kartkę włożono między karty białego zeszytu.

Wykonano teczkę- pudło ochronne, z materiałów bezkwasowych, dopasowane do rozmiaru obiektu. Dla ochrony krawędzi, przy której znajdują się indeksy, wykonano element ruchomy- wypełnienie, mocowane na rzep, które ma chronić zeszyt przed przesuwaniem się wewnątrz pudła (patrz il. 17, 18 i 19.)

Il. 17. Teczka- pudło z materiałów bezkwasowych.

Il. 18. Wypełnienie w postaci ruchomego elementu, które ma zabezpieczać obiekt przed przesuwaniem się wewnątrz pudła.

Il. 19. Obiekt w pudle ochronnym

Następnie wykonano dokumentację obiektu po konserwacji.

8.0. ZALECENIA DLA UŻYTKOWNIKA

Obiekt powinien przebywać w pomieszczeniu, w którym panują stabilne warunki temperaturowo- wilgotnościowe. W pomieszczeniu przechowywania (bądź ekspozycji) temperatura powinna wynosić optymalnie 16-18°C, a wilgotność względna powietrza 50% ± 5. Obiekt może być eksponowany. Proponowany czas ekspozycji przy oświetleniu o natężeniu 50 luxów wynosi maksymalnie 3 miesiące w ciągu roku lub w cyklu całorocznym, jeśli co 2-4 tygodnie będzie zmieniana karta, na której zeszyt jest otwarty. Karty powinny być otwarte w sposób nie powodujący wygięcia bloku zeszytu, ponieważ mogłoby to spowodować uszkodzenie roślin. Obiekt powinien być oświetlony światłem rozproszonym. Obiekt należy poddawać okresowym, regularnym kontrolom stanu zachowania, których wyniki powinno się zapisywać w Karcie Okresowych Kontroli Stanu Zachowania Obiektu (str. 18). W pomieszczeniu, w którym obiekt jest przechowywany (lub eksponowany), stałej kontroli powinny podlegać system ogrzewania i wentylacji, temperatura i wilgotność względna powietrza oraz oświetlenie.

Ze względu na wyjątkowo delikatną strukturę obiektu zalecana jest szczególna ostrożność w obchodzeniu się z obiektem podczas wszelkich manewrów związanych z ekspozycją i podczas udostępniania. Ze względu na kruchość okazów botanicznych zaleca się ograniczenie możliwości udostępniania oryginału do szczególnych przypadków. Obiekt powinien być przechowywany na leżąco w pudle ochronnym, które zostało wykonane z materiałów konserwatorskich.

KARTA OKRESOWYCH KONTROLI STANU ZABYTEK

.....
obiekt, tytuł, nr inw.

DATA	OSOBA DOKONUJĄCA KONTROLI	UWAGI